

„Jaunimas tikrai sugeba nuveikti didelius darbus“

Pagaliau susitikome! Ačiū už jūsų šiltą priėmimą! Šiandien visi kartu švenčiame tikėjimą.

Būdamas jo gimtojoje žemėje, ypa

norėčiau padėkoti šventajam Jonui Pauliui II, kuris svajojo apie šiuos susitikimus ir juos pradėjo. Jis mus palydi žvelgdamas iš dangaus į tiek daug jaunimo, priklausančio skirtingoms tautoms, kultūroms, kalboms, bet vienijamo to paties tikslo: švęsti Jėzų, kuris yra gyvas tarp mūsų. Ar supratote? Švęsti Jėzų, kuris yra gyvas tarp mūsų! Sakyti, kad Jis Gyvas, tai norėti atnaujinti savo troškimą sekti Juo, su užsidegimu sekti Jo pėdomis. Ar gali būti geresnių progų atnaujinti draugystę su Jėzumi, kuri stiprina ir mūsų tarpusavio bičiulystę? Ar gali būti geresnis būdas draugystei su Jėzumi sustiprinti, jei ne dalinantis ja su kitais? Ar gali būti geresnis būdas Evangelijos džiaugsmui patirti, jei ne norėti atnešti Gerąją Naujieną į sudėtingas ir skausmingas situacijas?

Jėzus, sukvietęs mus į Pasaulio jaunimo dienas, mums sako: „Palaiminti gailėstingieji: jie susilauks gailėstingumo“ (Mt 5, 7). Palaiminti, kurie sugeba atleisti, kurių širdis moka atjausti, kurie sugeba kitiems dovanoti geriausia; geriausia, bet ne tai, kas atlieka, o geriausia.

Vyskupavimo metais išmokau vieną dalyką – iš tiesų išmokau daugybę, bet vienu noriu dabar pasidalinti – nieko nėra gražiau, kaip žvelgti, su kokiais troškimais, ryžtu, aistra ir energija jaunimas leidžiasi į gyvenimą. Tai gražu! Iš kur kyla šis grožis? Kai Jėzus paliečia jaunuolio, jaunuolės širdį, jie įgyja gebėjimą nuveikti didelius darbus. Naudinga pasiklausyti jų kalbančių apie savo svajones, paieškas bei troškimus. Jie prieštarauja visiems, kurie sako, jog niekas negali pasikeisti. Pastaruosius vadinu „kvietistais“: „Neįmanoma nieko pakeisti“. Ne, jaunimas turi jėgos tam pasipriešinti! Bet... kai kurie nėra tuo įsitikinę... Aš jums užduosiu klausimą ir jūs atsakysite: galima kažką pakeisti? [Taip!] Nesigirdi! [Taip!] Štai! Tai dangaus dovana matyti daugelį jūsų, kurie nepaiso išskylančių klausimų, bet vis vien stengiasi, kad daug kas būtų kitaip. Nuostabu jus matyti tokius entuziastingus, tai mane nuramina. Bažnyčia šiandien žvelgia į jus, pasakyčiau net daugiau: šiandien pasaulis žvelgia į jus, ir nori mokytis iš jūsų, kad atsinaujintų pasitikėjimas Tėvo gailėstingumu, kurio veidas yra visą laiką jaunas ir kuris visada mus kviečia būti Jo Karalystės dalimi. Tos Karalystės, kuri yra džiaugsmo, laimės Karalystė, tai Karalystė, kuri mus ragina visada eiti pirmyn, kuri mums suteikia jėgos, kad galėtume keisti dalykus. Aš pamiršau, tad dar kartą užduosiu jums klausimą: Ar įmanoma kažką pakeisti? [Taip!] Gerai.

Žinodamas jaunimo užsidegimą misijai, drįstu pakartoti, kad gailėstingumo veidas visą laiką yra jaunas. Nes gailėstinga širdis išdrįsta palikti patogumą; gailėstinga širdis eina susitikti su kitu, jai pavyksta apkabinti kiekvieną. Gailėstinga širdis geba tapti prieglobsčiu tam, kuris niekada neturėjo namų ar juos prarado, ji sugeba sukurti namų, šeimos aplinką tam, kuris turėjo emigruoti, ši širdis yra švelni ir atjaučianti. Gailėstinga širdis sugeba pasidalinti duona su tuo, kuris yra alkanas, gailėstinga širdis atsiveria, kad priimtų pabėgėlį ar imigrantą. Kartu su jumis ištarti žodį gailėstingumas, tai tarti: galimybė, rytoj, įsipareigojimas, pasitikėjimas, atvirumas, svetingumas, atjauta, svajonės. Bet ar sugebate svajoti? [Taip!] O kai širdis yra atvira ir gebanti svajoti, joje yra vietos gailėstingumui, ji sugeba paglostyti tuos, kurie kenčia, būti šalia tų, kurie neturi ramybės savo širdyje ar kuriems trūksta būtiniausio pragyvenimui, ar kuriems trūksta gražiausio dalyko: tikėjimo. Gailėstingumas. Ištarkime visi kartu šį žodį: gailėstingumas. Visi! [Gailėstingumas!] Dar kartą! [Gailėstingumas!] Dar kartą, kad visas pasaulis išgirstų! [Gailėstingumas!]

Noriu jums pasakyti dar vieną dalyką, kurį sužinojau bėgant metams. Nenoriu nieko įžeisti, bet man labai skaudėjo širdį sutikti jaunos žmones, kurie atrodė tarsi būtų anksčiau išėję į pensiją. Mane liūdina jaunuoliai, kurie atrodo tarsi pasenę anksčiau laiko būdami dvidešimt trejų, dvidešimt ketverių, dvidešimt penkerių metų. Tai mane liūdina. Aš susirūpinęs matydamas jaunuolius, kurie „sueda ginklus“ prieš pradėdami partiją. Kurie nuleidžia rankas net nepradėję žaisti. Man skaudu matyti jaunuolius, kurie vaikščioja liūdnais veidais, tarsi jų gyvenimas būtų bevertis. Tai jaunuoliai, kuriems viskas yra atsibodę... kurie patys sau yra nuobodūs ir kurie įkyri kitiems, ir tai man sukelia skausmą. Mums yra sunku, bet tuo pačiu metu mums kyla klausimų, kai matome jaunuolius, kurie, rinkdamiesi neaiškius kelius, skiria savo gyvenimą laikino apsvaigimo paieškoms ar nuolat siekia ekstremalių pojūčių, už ką pagaliau tenka sumokėti... brangiai sumokėti. Pagalvokite apie jūsų pažįstamus jaunuolius, kurie pasirinko tokį kelią. Tai verčia susimąstyti: kai pamatai jaunimą, kuris iššvaisto savo gražiausius gyvenimo metus vaikydamasis apgaulingų iliuzijų parduotuvėse – ir tokių yra – (mano šalyje sakome „dūmų prekiautojai“), kurie iš jūsų pavagia tai, ką turite geriausio. Ir tai man kelia rūpestį. Aš esu tikras, kad šiandien tarp jūsų tokių nėra, bet norėčiau jums pasakyti: yra tokių jaunuolių, kurie yra tarsi pensininkai, jaunuolių, kurie prieš partiją nuleidžia rankas, yra jaunuolių, kurie sužavėti apgaulingų iliuzijų, vaikosi to laikino apsvaigimo, ir visa tai juos atveda į nebūtį.

Brangūs draugai, todėl ir susirinkome, kad padėtume vieni kitiems, nes nenorime, jog iš mūsų būtų pavogta tai, ką turime brangiausio, mes nenorime leisti, kad iš mūsų būtų pagrobta energija, džiaugsmas, kad mūsų svajones pakeistų apgaulingos iliuzijos.

Kad būtume pripildyti, kad mūsų gyvenimas atsinaujintų, tam yra atsakymas, atsakymas, kuris neparduodamas, kuris nenuperkamas, tai nėra dalykas, nėra daiktas, tai – asmuo, Jis vardu Jėzus Kristus. Aš jums užduodu klausimą: ar galima nusipirkti Jėzų Kristų? [Ne!] Ar Jėzus Kristus parduodamas parduotuvėse? [Ne!] Jėzus Kristus yra dovana, Tėvo dovana, mūsų Tėvo dovana. Kas yra Jėzus Kristus? Visi sakykite: Jėzus Kristus yra dovana! Visi sakykite: Jėzus Kristus yra dovana! Jis yra Tėvo dovana.

Jėzus Kristus yra tas, kuris gali gyvenimui suteikti tikrą aistrą, Jėzus Kristus yra tas, kuris mus ragina nepasitenkinti mažais dalykais ir ragina mus atiduoti tai, kas mumyse geriausio. Jėzus Kristus mūsų klausia, kviečia mus ir padeda mums atsikelti kiekvieną kartą, kai nuleidžiame rankas. Tai Jėzus Kristus ragina mus pakelti žvilgsnį ir svajoti apie aukštumas. „Bet Tėve, - kas nors gali man pasakyti – sunku svajoti apie aukštumas, sunku kopti, nuolatos kilti. Tėve, esu silpnas, krentu, stengiuosi, bet daugybę kartų krentu.“ Alpinistai, kopdami į kalnus, dainuoja labai gražią dainą, kurios žodžiai tokie: „Kopimo mene svarbu yra ne nenukristi, o nepasilikti ant žemės.“ Jei esi silpnas, jeigu pargriūni, pakelk akis aukštyn ir išvysi ištiestą ranką Jėzaus, tariančio tau: „Kelkis, eik su manimi.“ „O jeigu vėl nugriūsiu?“ Toliau eik! „O jeigu vėl nugriūsiu?“ Toliau eik! Kartą Petras paklausė Viešpaties: „Viešpatie, kiek kartų?“ – „Septyniasdešimt kartų po septynis kartus.“ Jėzaus ranka visada ištiesta mus pakelti, kai nukrintame. Ar supratote? [Taip!]

Evangelijoje girdėjome, kad Jėzus, keliaudamas į Jeruzalę, sustojo Mortos, Marijos ir Lozorius namuose. Pakeliui jis užsuko į jų namus, kad būtų su jais; abi moterys priima tą, kuris, jos žino, gali būti sujaudintas. Dėl daugybės užsiėmimų esame panašūs į Mortą – aktyvūs, išsiblaškę, nuolat lakstantys šen bei ten, bet dažnai esame taip pat kaip ir Marija: stebėdami gražų peizažą, žiūrėdami filmuką, kurį atsiuntė draugas į mobilųjį, sustojame apmąstyti, išklaudyti. Per šias Jaunimo dienas Jėzus nori įžengti į mūsų namus – tavo namus, mano namus, į kiekvieno iš mūsų širdis; Jėzus išvys mūsų rūpesčius, mūsų bruzdėjimą, kaip buvo su Morta... Ir jis lauks, kad klausytume Jo kaip Marija: kad visų rūpesčių sukūryje turėtume drąsos įsitvirtinti Jame. Tebūna tai dienos klausytis Jėzaus, pašvęstos klausytis, priimti Jį tuose, su kuriais dalinuosi namais, kartu keliauju, esu vienoje grupėje ar mokykloje.

Ir tas, kuris priima Jėzų, išmoksta mylėti kaip Jėzus. Taigi Jis klausia, ar norite pilnaverčio gyvenimo. Ir aš Jo vardu užduodu jums klausimą: ar tu nori, ar jūs norite pilnaverčio gyvenimo? Nuo šios akimirkos leiskis būti

sujaudinamas! Nes gerumas sudygsta ir skleidžiasi gailėstingume: štai Jo atsakymas, Jo kvietimas, Jo iššūkis, Jo nuotykis: gailėstingumas. Gailėstingumo veidas visą laiką jaunas; kaip Marijos iš Betanijos, kuri kaip mokinė sėdėjo prie Jėzaus kojų, kuriai patiko klausytis, nes ji žinojo, kad čia yra ramybė. Kaip Marijos iš Nazareto veidas, kuri ištariusi „Taip“, leidosi į gailėstingumo nuotykį, ir kurią palaiminta vadins visos kartos, visų mūsų vadinama Gailėstingumo Motina. Visi drauge šaukimės: „Marija, Gailėstingumo Motina!“ Visi: „Marija, Gailėstingumo Motina!“

Taigi, visi drauge prašykime Viešpaties – tegu kiekvienas savo širdies tyloje kartoja: Viešpatie, vesk mus į gailėstingumo nuotykį! Vesk mus į nuotykį statyti tiltus ir griauti atskiriančias sienas. Vesk mus į nuotykį priglausti vargšą, kuris jaučiasi vienišas ir apleistas, nebematantis savo gyvenime prasmės. Vesk mus padėti tiems, kurie tavęs nepažįsta bei jiems lėtai ir su didele pagarba ištarti Tavo Vardą, mūsų tikėjimo pagrindą. Ragink mus, kaip Mariją Betanijoje, klausytis tų, kurių nesuprantame, kurie yra iš kitų kultūrų, tautų, taip pat tų, kurių bijome, nes manome, kad jie gali mums padaryti ką nors bloga. Padaryk, kad nukreiptume žvilgsnius į vyresnius žmones, savo senelius, kaip Marija iš Nazareto į Elzbietą, kad mokytumės iš jų išminties. Užduodu jums klausimą: ar jūs kalbatės su savo seneliais? [Taip!] Taip ir toliau! Taip ir toliau! Eikite pas savo senelius, jie turi gyvenimo išminties ir jie pasakys jums dalykų, kurie palies jūsų širdis.

Štai mes, Viešpatie! Siųsk mus dalintis tavo gailėstingąja meile. Norime priimti Tave per šias PJD, norime patvirtinti, kad mūsų gyvenimai yra pilnaverčiai tada, kai gyvename gailėstingumu, ir kad gailėstingumas yra geriausia dalis, švelniausia dalis, kuri niekada nebus iš mūsų atimta. AMEN!

Popiežius Pranciškus, PJD Krokuva 2016

Vertė Tiberiados bendruomenė